

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Α.Κείμενα -Μετάφραση

Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια: «Ας μονομαχήσουμε, για να φανεί από την έκβαση της μάχης πόσο ο Λατίνος στρατιώτης ξεπερνάει τον Ρωμαίο στην ανδρεία». Τότε ο νεαρός έχοντας εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και παρακινημένος από την επιθυμία για μάχη, όρμησε στον αγώνα αντίθετα με τη διαταγή του υπάτου και γενναιότερος από τον εχθρό, τον διαπέρασε με το δόρυ και τον απογύμνωσε από τα όπλα. Αμέσως οι εχθροί ζήτησαν τη σωτηρία στη φυγή. Αλλά ο ύπατος, όταν επέστρεψε στο στρατόπεδο τιμώρησε με θάνατο τον νεαρό, με τις ενέργειες του οποίου οι εχθροί είχαν τραπεί σε φυγή.

Τότε ο Σκιπίωνας επειδή νόμισε ότι αυτοί είχαν έρθει, για να συλλάβουν αυτόν τον ίδιο, εγκατέστησε στο σπίτι φρουρά από δούλους του σπιτιού. Μόλις οι ληστές παρατήρησαν αυτό, αφού κατέθεσαν τα όπλα πλησίασαν την πόρτα και με δυνατή φωνή ανήγγειλαν στον Σκιπίωνα πως είχαν έρθει για να θαυμάσουν την ανδρεία του. Όταν οι δούλοι του σπιτιού ανέφεραν αυτά στο Σκιπίωνα, αυτός διέταξε να ανοιχτούν οι πόρτες και αυτοί να μπουν μέσα.

Δηλαδή όταν είχαν προσφέρει σε αυτόν πολύ χρυσάφι σταλμένο από δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπο με γέλιο και αμέσως είπε: «Απεσταλμένοι της περιττής για να μη πω ανόητης πρεσβείας πείτε στους Σταμνίτες ότι ο Μάνιος Κούριος προτιμά να διατάζει τους πλούσιους παρά να γίνει ο ίδιος πλούσιος και θυμηθείτε ότι εγώ ούτε στη μάχη είναι δυνατό να νικηθώ ούτε με χρήματα να διαφθαρώ».

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση κάποιου γαμήλιου οiwονού για την κόρη της αδελφής της σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, δημιούργησε η ίδια οiwονό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν με την κόρη της αδελφής (της) σε κάποιο μικρό ιερό και περίμενε μέχρις ότου ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στον σκοπό τους. Τελικά η κοπέλα, κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία να της παραχωρήσει για λίγο τη θέση της. Τότε η Καικιλία είπε στην κοπέλα: «εγώ ευχαρίστως σου παραχωρώ τη θέση μου».

B.1. a. - Λ

b. - Σ

c. - Λ

d. - Σ

e. - Σ

f. - Σ

g. - Λ

h. - Σ

i. - Σ

j. - Σ

B.2. έφιππος - praeterequitavit

Πυγμή - pugna

κριτική - cernatur

Κολόνα - antecellat

Κουρσάρος - discurrens

Ένδειξη - dixit

Ακρότητα - acie

Πρώτος - protinus

Φυγός - fuga

Γ.1.a)vultuum

filio

Noctem

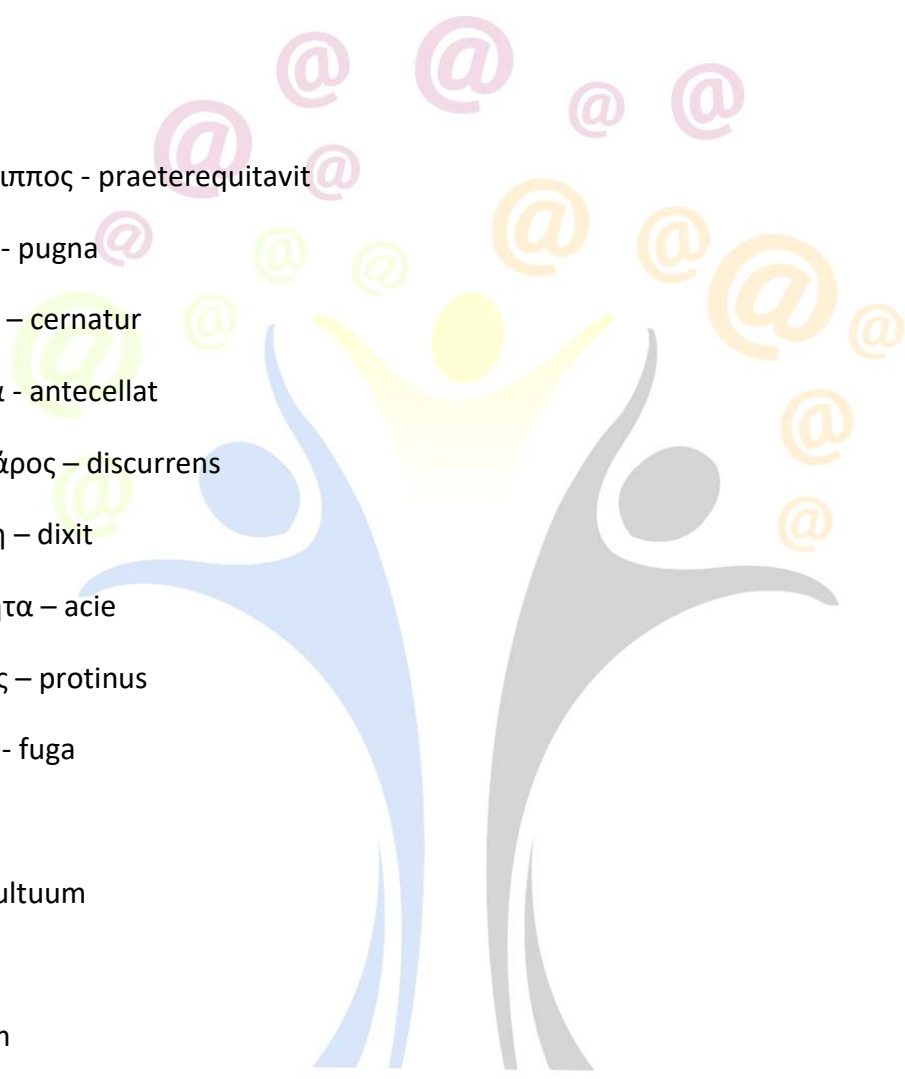
Pondera

Praedo

Meus/mi

Uxoribus

Ominis, omina

ipsius

b) **libenter** : libentissime

magnum: maius

longa: longioris

Γ.2. animadversi sunt

Congress essemus

Conspectum sit

transfigere

dictura sim

fiat

victum iri

potuerint

conlocabunt

intromissuri fueritis

fac

peti(v)it

cessisset

Δ.1.α) qui eo uteretur (αναφορικοτελική πρόταση)

eo usum (αιτιατική σουπίνο)

ad eo utendum (ad + αιτιατική γερουνδίου)

eo utendi causa/gratia (γενική γερουνδίου + causa/ gratia)

Δ.1.b) Si hostes fugā salute petant, consul adulescentem morte multet.

Si hostes fugā salute petivissent, consul adulescentem morte multavisset.

Δ.2.a) Quo (eo) **animadverso**

More prisco omen nuptial **petens** filiae sororis

b) **permotus**: αιτιολογική μετοχή

quod/ quia/ quoniam **permotus** erat (αντικειμενική αιτιολογία)

quod **permotus** esset (υποκειμενική αιτιολογία)

cum **permotus** esset (αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

abiectis: χρονική μετοχή

postquam /ubi praedones arma abiecerunt / abiecere

cum praedones arma abiecissent

c) **ut sibi paulisper loco cederet**: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση· λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα εξάρτησης rogavit. εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενο της είναι απλώς επιθυμητό, συγκεκριμένα χρόνου παρατατικού γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο και αναφέρεται στο παρελθόν. Έχουμε ιδιομορφία ακολουθίας χρόνων, συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πραγματοποίησης της.

cum se ipsum captum venisse eos existimasset: δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση, λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο ρήμα conlocavit της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η αιτιολογία είναι αποτέλεσμα μιας εσωτερικής λογικής διεργασίας. Συγκεκριμένα χρόνου παρατατικού γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο και εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

ut eo uteretur: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση, λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της είναι

κάτι το επιθυμητό. Συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο και αναφέρεται στο παρόν. Ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του, συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα.

d) i. et dux hostium his verbis proelio **eum lacessivit.**

ii. cum ad eum **magnum pondus** auri publice **missum a Samnitibus allatum esset.**

iii. **A Caecilia, uxore, Metelli, dum more prisco omen nuptiale** petitur filiae sororis, **ab ipsa factum est omen.**

Δ.3. paulo: αφαιρετική του μέτρου

Verbis: αφαιρετική του μέσου

Iniussu: αφαιρετική της αιτίας, δηλώνει το εσωτερικό αναγκαστικό αίτιο

Se: αντικείμενο στο σουπίνο cartum, έμμεση αυτοπάθεια γιατί αναφέρεται στο υποκείμενο Scipio της κύριας πρότασης.

Domesticorum: γενική του περιεχομένου

Fores: υποκείμενο στο τελικό απαρέμφατο reserari (ετερεπροσωπία)

Risu: αφαιρετική του τρόπου

Uxor: παράθεση στο Caecilia

Sibi: δοτική προσωπική χαριστική

Loco: αφαιρετική της απομάκρυνσης